

gangsordning for vindkraft, grøn rabat til de største virksomheder f.eks.

Men der vil også efterfølgende komme et arbejde med at få implementeret det her store lovkompleks, og det er klart, at de partier, som har været positive, vil blive inddraget, og i det omfang Dansk Folkeparti bliver mere fornuftigt, vil de jo nok også blive hørt i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg mener nu, at Dansk Folkeparti er meget fornuftigt, for vi kan bl.a. indse, at elreformen indebærer større elregninger. At hr. Martin Glerup og hans parti ikke kan indse det, kan jeg ikke forstå. Alt andet lige kommer disse afgifter på 2 mia. kr. alt i alt, og så er det jo forskelligt fordelt. At det er korrekt, at elregningerne stiger med 2 mia. kr. alt i alt, kan jeg ikke forstå at hr. Martin Glerup ikke kan forstå.

Med hensyn til, om vi bliver fornuftige eller ej, må hr. Martin Glerup da have læst lidt på de høringssvar, der ligger, og jeg mener, at Dansk Folkepartis politik på dette område i meget høj grad er repræsenteret af de høringssvar, der ligger bl.a. fra Dansk Industri og fra organisationer. Så hvis de er ufornuftige, er Dansk Folkeparti også ufornuftigt. Hvis hr. Martin Glerup kan komme herop og fortælle mig, at elregningerne ikke alt i alt stiger med 2 mia. kr., så vil jeg gerne æde min gamle hat eller noget i den stil.

Formanden:

Så tror jeg, det er hr. Ebbe Kalnæs som ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Forhandlingerne om en elreform deltog CD i ret langt, nemlig faktisk hen til afslutningsfasen, hvor vi måtte meddele, at vi sagde nej til det, der er endt i lovforslag nr. L 235, nemlig om de lokale CO₂-kvoter.

En af de ting, som vi var optaget af, og meget optaget af, i indgangen til de her forhandlinger, var de miljøpolitiske overvejelser og så den danske elsektors mulighed for at overleve på et frit marked. Der har været væsentlige spørgsmål under forhandlingerne om den nye energiverden og snittet mellem de fremtidige økonomiske vilkår, og CO₂-målsætningerne er afgørende for elbranchens overlevelsesmuligheder.

Det, der er sket i den sidste del, hvor forligspartierne rettede nogle ting til, hilser vi med meget stor glæde.

For det første er spørgsmålet om elværkernes åbningsbalance og en række organisatoriske vilkår udskudt til efteråret 1999. Vi lægger meget stor vægt på den aftale, man dér har lavet, om at forøge fleksibiliteten ved den selskabsmæssige opdeling af de nuværende distributionsselskaber på henholdsvis net- og forsyningspligtselskaber. Det, at elbranchen kan bevæge sig frit i det, der kunne ende i et europæisk marked, have mulighed for at agere i markedet uden alt for mange bindinger, anser vi for vigtigt, og vi håber, at man i efteråret får fundet nogle former, der gør, at man ikke binder elbranchen så hårdt ind, at den ikke kan eksistere.

Vi hilser selvfølgelig også med meget stor glæde, at de energitunge virksomheder nu ikke skal betale for den del af den grønne energi, som ligger over 100 gigawatt. Det betyder jo, som nogle har nævnt, når de har nævnt enkeltvirksomheder, at tre fjerdedele af den udgift lettes f.eks. Stålvalseværket for. Tager vi en anden som Aalborg Portland f.eks., er det også en ganske væsentlig del, mere end to tredjedele af deres omkostninger på det område.

Det tror vi er klogt. Vi havde gerne set, at niveaulet havde været lavere. Men man landede på de 100 gigawatt, og det må vi så glæde os over frem for at skumle over, at man ikke fik den længere ned.

Når jeg siger det, så er det, fordi den snak om, at de store virksomheder skal betale, så de små forbrugere kan undgå det, er en meget, hvad skal man sige, salgbar vare, men den er ikke klog. Den er ikke klog, for hvis man satte omkostningerne for virksomhederne længere ned, ville det betyde nogle ganske få kroner om måneden for en almindelig elforbruger. Men det ville også betyde, at den almindelige elforbrugers arbejdsplads ikke kom i en vanskelig situation på et konkurrencemarked. Og det er alt andet lige klogt at sørge for, at almindelige menneskers indtjeningsmuligheder og beskæftigelse klarer sig godt frem for at appellere til dem ved, at de ikke skal betale en femmer mere på den bekostning.

Som sagt glæder det forhold os.

Det andet forhold, man havde med i den sidste del af aftalen, nemlig spørgsmålet om vindmøllerne, har selvfølgelig også for CD været væsentligt. Det, at der til sidst blev lavet en ac-